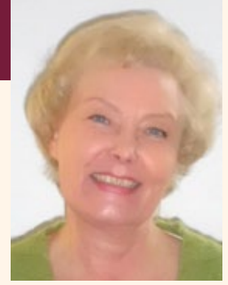

Syy ja seuraus

Kun uuden Sateenkaarisanoman synnytysvaihe käynnistyy ja olen yhteydessä juttujen kirjoittajiin, en voi vielä tietää, mitä jutut sisältävät. Usein käy kuitenkin niin, että jutuilla on jonkinlainen punainen lanka. Kirjoittajien ajatukset sivuavat samoja asioita. Tällä kertaa panin merkille, että ilmassa on pohdintaa maapallon tilanteen ja ihmisen toiminnan yhteydestä. Se ei sinänsä ole kovin ihmeellistä, sillä pitkin vuotta on saatu lukea uutisia kaatosateista, tulvista, myrskyistä, maanjäristyksistä, kuivuudesta ja maastopaloista, joiden syntymiseen ilmastonmuutoksen oletetaan vaikuttaneen. Vaikka ilmaston on todettu muuttuneen moneen kertaan maapallon historian aikana, ajatellaan tällä hetkellä hiilidioksidipäästöillä olevan asiassa suuri osuus. Syyttävä sormi on osoittanut kohti ihmistä.

Artikkelissaan ”Karmaa ja luonnon dramatiikkaa ” Erkki Lehtiranta antaa selityksiä katastrofien karmallisille syille. Jaya Govinda Dasa eli Johannes Kurki puhuu samaa asiaa veedisestä näkökulmasta otsikolla ”Globaalisen tilanteen karmallinen tausta”. Aineellisen hyvän, mitä ihminen kerää eläessään, hän joutuu jättämään täältä lähtiessään. On aika kehittyä henkisesti, sanoo Johannes Kurki, sillä se on ainoa pääoma, jonka voimme ottaa mukaamme.

Irmeli Aijaskave kertoo lisää henkisestä kehityksestä vihkimyksen näkökulmasta artikkelissaan ”Vihkimys – mitä se on”. Hänen mukaansa ihminen oppii vain yrityksen ja erehdyksen avulla, kokemuksen ja kärsimyksen kautta. Siltä se todellakin näyttää. Nyt – kaikkien näiden luonnonkatastrofien jälkeen – joka puolella touhutaan päästöjen vähentämistä. Vaikka tuloksia ei tulisi hetkessä, on aavistus heräämisestä.

Artikkelissa ”Tulevaisuuden historiaa kirjoittamassa” Pirja Räsänen avaa maailman sekasortoista tilannetta astrologian avulla. Sekasortoisessa tilassa ei ole ainoastaan luonto, vaan monenlaiset aggressiiviset energiat vellovat ympäri ihmiskuntaa. Kun hän kertoo planeettojen suhteiden merkityksistä, käy ymmärrettäväksi, miksi haasteita riittää joka puolella. Hän näkee sen kuitenkin välttämättömänä murroskautena, uuden kirkkaamman maailman alkuna, jossa ihmiskehityksen seuraava vaihe toteutuu.

Mayat ovat myös tutkineet maailmankausia ja niiden energioita. Minna Keitu on tutustunut Mayojen historiaan ja toiminut asiantuntijaoppaana heidän nykyisillä asuma-alueillaan mm. Meksikossa. Artikkelissa ”Mayojen maailmankuva” hän kirjoittaa Mayojen viisauksista, jotka kaikista hävitysyrityksistä huolimatta ovat säilyneet nykypäivään. Mayojen mukaan kaikki ajatuksemme ja tekomme vaikuttavat kosmisiin energioihin, ympäröivään luontoon ja äitimaan energioihin. Elämän tarkoituksena on elää harmoniassa itsemme ja luonnon kanssa. Heidänkin taholtaan tulee lohdullinen ennustus, että uuden ihmiskunnan energiat ovat rauha, rakkaus ja yhteisymmärrys.

Aina ei ole helppoa sanoa, mikä on syy ja mikä seuraus. Artikkelissaan ”Voiko tieteisusko olla terveydelle vaarallista ”Reetta Konstenius ottaa esille uupumuksen, jota on pidetty väsymykseen liittyvänä sairautena, mutta joka johtuukin nykytietämyksen mukaan merkityksettömyyden tunteesta, eikä siten voi korjautua lepäämällä. Tutkimus osoittaa, että jos ihmisen toiminta ja valinnat perustuvat ainoastaan järkeen ja materiaalisiin perusteisiin, ihminen kapenee itsensä objektiksi. Ihminen uupuu, koska hänellä ei ole suhdetta itsensä ja elämänsä merkitykseen. Reetta Konstenius heittää vielä ajatuksen tiedemaailman vastapainoksi mahdollisesti sairausvakuutuksen korvaavista enkelihoidoista uupuneiden hoitamiseen.

Muissa artikkeleissa tarjotaan tietä harmoniaan luovan kirjoittamisen, luonnollisen synnytyksen, homeopatian tai liikeharjoittelun kautta. Kaikki, mitä tällä hetkellä valitsemme, vaikuttaa tulevaisuuteen – ei ainoastaan omassa elämässämme vaan koko maailmankaikkeudessa.

Rakentavien valintojen puolesta
Ulla

Voiko tieteisusko olla terveydelle vaarallista?

REETTA KOSTENIUS

Viime aikoina on paljon kirjoiteltu psykiatriassa siitä, kuinka uupumus ei olekaan väsymykseen liittyvä sairaus, vaan on merkityksettömyyden tunteen aiheuttamaa. Ihmisen kokema väsymys on oire, ei syy. Uupumusta ei siksi voi hoitaa lepäämällä, vaan on löydettävä omasta elämästä kadonnut merkitys.

Mutta mistä se löytyy? Psykiatria ei näytä tietävän. Mutta se kertoo, mistä elämälleen merkitystä ei voi ammentaa. Uupumuksesta kärsiviä yhdistää nimittäin tieteellisteknologinen järkiajattelu ja materialistinen elämänkatsomus.

Materialismilla ei tässä tarkoiteta mielihyvään pyrkivää aineellisten asioiden keräämistä, vaan sitä filosofista näkökantaa, että maailma koostuu yksinomaan aineesta. Tämän katsantokannan mukaan elämme, parittelemme, mittaamme verenpainetta, käymme lenkillä ja täytämme projektisuunnitelmia, vain kuollaksemme ja muuttuaksemme lopulta taas tomuksi. Tomulla ei ole mitään itseisarvoa tai merkitystä.

Huolimatta siitä, että tieteellisteknologinen uskomusjärjestelmä näyttää olevan haitallinen mielenterveydelle, vaarallisina pidetään yleensä vastakkaisia näkemyksiä. Epäilyttävinä ajatusmalleina pidetään sellaisia, joissa merkitystä antava todellisuus on jotakin aineetonta, tuonpuoleista tai tieteelle tuntematonta. Enkelit, henget ja energiat ovat vaarallista maagista ajattelua.

Etenkin nyt koronaepidemian aikana on korostunut sellainen argumentaatio mediassa, jossa esitetään, että tiedevastaisuus on vakava yhteiskunnallinen vaara ja ongelma. Mikäli henkilö ei usko sokeasti tieteellisiksi ilmoitettuihin julkilausumiin, niin tämä muuttuu eräänlaiseksi disinformaatioterroristiksi, joka uskonpuutteellaan vahingoittaa yleistä hyvää. Meillä Suomessa on jopa esitetty erilaisten valtiollisten elinten kuten ”totuuskomissioiden” perustamista, jotka ilmoittaisivat, mitkä ovat ne yleisesti hyväksytyt totuudet, joihin kansalaiset saavat tiedetotalitarismissa uskoa.

Tällaisessa ”misinformaation vastaisessa taistelussa” unohtuu, että ”tiede” ei ole kokoelma hyväksyttyjä absoluuttisia totuuksia, vaan tiede on prosessi, jossa arvioidaan erilaisia väittämiä ja niiden perusteluita. Tieteellä ei ole tarjota pysyviä ikuisia totuuksia, koska se ei edes sellaisiin pyri. Tiede on keskusteluun perustuva mekanismi, jossa useita selitysvaihtoehtoja kilpailutetaan. Aito tieteellinen asenne ja tiedemyönteisyys siis itse asiassa kieltää uskomasta dogmaattisesti yhtään mihinkään – varsinkaan sellaisiin asioihin, joihin valtaapitävät käskevät.

Tieteelliseksi edistykseksi kutsutaan sitä, että vanhoja uskomuksia kumotaan. Tieteellinen edistys on mahdollista vain, jos suhde tieteellisiin totuuksiin on anarkistinen ja skeptinen.

Jo ennen koronaepidemiaa oli tavallista, että mediassa erotettiin toisistaan järkevät ja vastuulliset tieteelliset hoidot (esim. kognitiivinen terapia, psykoanalyysi) ja hihhuleiden huijaukset (esim. enkelihoidot, shamanismi, homeopatia). Näissä tuomitsevissa ja marginalisoivissa lehtikirjoituksissa harvoin kiinnitettiin huomiota siihen, että esimerkiksi meditaatio ja jooga olivat vain kaksikymmentä vuotta sitten hiuhhuleiden epäilyttävää toimintaa ja siirtyivät hyväksyttyyn ja arvostettuun terapiakategoriaan, kun tieteellinen tutkimus osoitti, että niillä on myönteisiä terveysvaikutuksia.

Seuratessani nyt psykiatriassa käytävää keskustelua uupumuksesta, minua on kiehtonut kysymys, voisiko enkeliterapia tulla kelan korvauksen piiriin transsendentiksi hoitomuodoksi? Voisiko lääkäri kirjoittaa lähetteen shamanistiseen sessioon postmodernia ahdistusta kokevalle?

Ei ole olemassa mitään periaatteellista syytä, miksi ei voisi.

Tieteellinen tieto on riippuvainen tieteellisistä metodeista, eli tietynlaisesta valosta, joka kohdentuu tutkimuskohteeseen. Ennen mikroskooppia pienistä näkymättömistä tautia aiheuttavista organismeista puhuminen oli silkkaa hulluutta. Meditaation positiivisista vaikutuksista aivoihin saatiin tieteellistä tietoa vasta kun aivokuvantamisen tekniikat olivat kehittyneet ja voitiin osoittaa subjektiivisten tuntemusten havaittavia mitallisia korrelaatioita.

Tieteenfilosofi Abraham Kaplan kuvasi tätä tieteen periaatteellista sokeutta ja riippuvuutta metodeista seuraavasti: ”Poliisi tapasi humalaisen etsimässä jotakin katuvalon alla ja kysyi tältä, mikä hänellä oli hukassa. Humalainen kertoi hävittäneensä avaimensa. Poliisi päätti auttaa. Kumpikin etsi kuumeisesti kadonneita avaimia katulampun alla. Lopulta poliisi kysyi, oliko humalainen nyt aivan varma siitä, että hän todella hukkasi avaimensa katulampun alle. Tähän juoppo huudahti ”En minä niitä tässä hävittänyt, hävitin avaimet puistossa!”. ”No miksi ihmeessä sitten etsit avaimia tässä?”, poliisi kysyi kummissaan. Humalainen vastasi pöyristyneenä: ”Mutta vain tässä on valoa!”

Tiede on kuin tuo humalainen pimeässä etsimässä avaimia elämään. Tiede kykenee etsimään tietoa vain sieltä, missä sillä on käytössään hieman valoa asioihin tuova tieteellinen metodi. Terve tiedekasvatus tiedostaa tämän rajoitteen, eikä siksi kannusta sellaiseen harhaan, että elämänkatsomus tulisi rajoittaa kapeasti tieteelliseen nykytietoon. Elämän merkitys on vähän niin kuin nuo humalaisen avaimet, järkevä etsii niitä muualta kuin kokeellisesta tutkimuksesta.

Juuri tähän tieteelliseen järkeen tulee vedota, kun törmäämme ihmiseen, jonka merkitysjärjestelmä on köyhtynyt liiallisen tiedeuskon myötä. Tutkimus osoittaa, että jos ihmisen toiminta ja valinnat perustuvat ainoastaan järkeen ja materiaalisiin perusteisiin, ihminen kapenee itsensä objektiksi. Hän kuihtuu itselleen ja muille. Hetkellinen hedonismi, kuluttaminen ja materiaalinen runsaus eivät pysty täyttämään tunnetta oman elämän ja itsen merkityksettömyydestä. Ihminen uupuu, koska hänellä ei ole suhdetta itsensä ja elämänsä merkitykseen.

Tieteisusko ja materialismi voi siis olla terveydelle vaarallinen uskomusjärjestelmä.

Henkisten palveluiden tarjoajien tulisi tarkastella uupuneita ja tieteisuskoisia tärkeimpänä asiakaskuntanaan. Ne jotka kaikkein lujimmin saarnaavat tieteen nimeen, ovat eniten henkisten palvelujen tarpeessa. Siksi henkisten palveluiden tarjoajien tulisi paljon voimakkaammin panostaa tieteenfilosofian ja ontologian tuntemukseen. Juuri näiden tieteenfilosofisten argumenttien avulla saadaan moni miettimään sitä, onko järkeä etsiä kapean tieteen valokiilan alta humalaisen tavoin sellaista, mitä sieltä ei voi edes periaatteessa löytää.

Reetta Konsteniuksen luento Turun henkinen keskus ry:n illassa, katso s. 18, sekä kurssi Konsan Kartanossa alkaen 27.10., katso sivu 9.

Sateenkaarisanomat

ISSN-L 2323-3923 • ISSN 2323-3923 (Painettu)

Sateenkaarisanomat on Konsan perinne- ja kulttuuriyhdistyksen julkaisema henkistä ja fyysistä hyvinvointia edistävä lehti. Sateenkaarisanomat julkaisee mm. yhdistysten tapahtumakalentereita sekä ilmoituksia kursseista ja terapioista. Sateenkaarisanomat ilmestyy kaksi kertaa vuodessa, seuraava lehti ilmestyy helmikuussa. Kotiin kannettuna lehti maksaa 10 euroa vuodessa, lehden voi myös noutaa jakelupisteistä. Kysy lisää puh. 044 5929324.

Päätoimittaja: Ulla Oksanen • **Osoite:** Virusmäentie 9, 20300 Turku • **Puhelin:** 044 592 9324 • **Pankkiyhteys:** TOP FI 06 5710 0420 3183 21 • **Jakelupisteet:** Turku: Sivukirjastot • Forum Sauna (Kurjenmäenkatu 17) • Eliksiiri (Kauppiaskatu 8) • Turun Steiner-koulu (Mestarinkatu 2), Konsan Kartano (Virusmäentie 9) • Helsinki: Era Nova (Kasarmikatu 2) • **Taitto:** Susanna Ylä-Pynnönen • **Painopaikka:** Winbase Oy, Turku 2021 • **Painosmäärä:** 2000 kpl

Lisää juttuja nettilehdessämme, lue!
www.sateenkaarisanomat.net
www.konsankartano.eu

ASTROLOGI
Johanna Karpov
Ajanvaraus
p. 041 5021669
Lisätietoja www.veneika.fi

KOKEILE tehokasta ENERGIAHOITOA!
• Käsillä parantaminen ja kaukohoito.
• Hyviä tuloksia.
• Myös kotikäyntejä (mielellään 4-5 hlöä)
Reijo Välkkynen Orimattila
050 336 8425, ilt.
loistava.polku@hotmail.com
www.parantavavoima.com

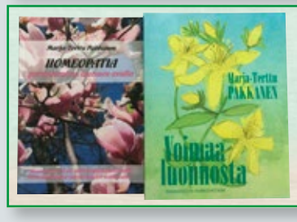

Tarjous kirjoista
VOIMAA LUONNOSTA Rakkaudesta homeopatiaan 25€
HOMEOPATIA Parantamista luonnon avulla 20€
Molemmat yhdessä 40€
Tilaukset: marjaterttupakkanen@gmail.com

Luontaisen hyvinvoinnin keskus Tampereella
Hyvinvointi & koulutuskeskus
Terveyskeidas
Tampere
0400 464 681
www.terveyskeidas.fi